

בול התנדבות

"Volunteering" Stamp

השירות הבולאי

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, יפו 61080

PHILATELIC SERVICES

MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO • ISRAEL

207

15.2 77

לא על המנגנון בלבד...

ההתנדבות – כך אומרים כל אלה שלמדו היטב את ההסטוריה היהודית – היא תכונה לאומית אצלנו החל מנחשון בן עמינדב, שקפץ ראשון למי ים סוף בעת יציאת בני ישראל ממצרים ובמשך כל הדורות, ידעו ישראל לסייע זה לזה בעזרת פעולות התנדבות בכל תחומי החיים. אם זה בהתנדבות להוראת התורה, או לפעולה בקרב הקהילה בגולה, לחינוך הנוער, או לתרומת סכומי כסף נדיבים להקמתה של מדינת ישראל ולביסוסה.

גם בארץ – החלוצים הראשונים, למרות שלא היה להם לעתים לחם לאכול ובוודאי לא בגד-נשף ללבוש, פיתחו עד מהרה תנועה עשירה של התנדבות אישית וקבוצתית. רוח ההתנדבות היא שעמדה ביסוד הקמתה של קופת חולים הכללית והסתדרות העובדים. ברוח זו קמו מאות נקודות ישוב כאשר בני ישובים מבוססים מתנדבים לסייע למתישבים החדשים בהקמת ביתם ובביסוסם.

הפתגם "בני ישראל ערבים זה לזה" ו"כל ישראל חברים" מצאו את ביטויים בחיי היום-יום של המדינה בדרך ומדינת ישראל. יותר ויותר חדרה ההרגשה כי שותפות הגורל של היהודים, מחייבת מעורבות אישית של כל אחד מאתנו, בחיי החברה והמדינה. ואמנם במשך כל השנים הלכו וקמו ארגונים שונים לעזרה הדדית, ולהתנדבות. בין אלה ארגון הנשים "נעמת", ו"צ", תנועת האשה הדתית לאומית, התאחדויות העולים, בני ברית ובנות ברית, ארגוני שרות כמו "רוטרי", "הבונים החופשיים" ו"ליונס", תנועות הנוער, יע"ל ליד בתי החולים. כן פועלים ארגונים רבים אחרים בתחומים ספציפיים – אך חיוניים ביותר – כמו הליגה למלחמה בסרטן, אקיס, מיח"א וכן – מגן דוד אדום, והמועצה למניעת תאונות דרכים.

בשנים האחרונות גברה יותר ויותר ההכרה כי יש לרכז פעולה התנדבותית מאומצת בקרב השכבות החלשות – הן מבחינה כלכלית והן מבחינה חברתית. בשנת 1972 הקימה הממשלה לפי המלצת "ועדת כץ", את המרכז לשרותי התנדבות, שעליו הוטל לרכז ולתאם את פעולות ההתנדבות הרבות בתחומים שונים. בישור בים רבים הוקמו לשכות מתנדבים שהפכו לכתובת למתנדבים הרוצים לסייע ביעילות למשפחות הזקוקות לכך.

בנוסף להתנדבות בתחומי חברה, ועזרה למשפחה, גברה בשנים האחרונות גם ההתנדבות לצרכי בטחון. הוקם המשמר האזרחי המקיף היום מאות אלפי מתנדבים, ואנשי מקצוע רבים התנדבו לסייע בסדנאות צה"ל לתיקון רכב וציוד צבאי אחר. מעודד ומלבב לראות את הותיקים לבני השיער רוכנים באהבה על רכב של צה"ל כדי להכשירו לקרב, לצדם של חיילים צעירים שבמקרים רבים

אינם יודעים כלל כי הרוכן לידם הוא מפקד ותיק, שבע קרבות ועשיר במפעלי התנדבות בעבר...

ממשלת ישראל החליטה באחרונה "לתרום" סיוע מיוחד למתנדבים למיניהם. בנוסף לסיוע הארגוני ולעתים גם הכספי הניתן לארגוני המתנדבים, החליטה הממשלה לבטח את כל המתנדבים מפני כל פגיעה בעת מילוי תפקידם זה.

זוהי כמובן מחווה סמלית בלבד, המעידה על הערכת המדינה לציבור המתנדבים. מחווה נוספת היא חלוקת "אות המתנדב" הנערכת אחת לשנה במעמד נשיא המדינה. האות ניתן לאותם מתנדבים שהוכיחו מסירות רבה לתפקידם זה במשך שנים רבות.

לשורת מחוות חינוכיות אלה מצטרף עתה הבול החדש, המציין בצורה סמלית את סיפור המשוך בגזר של סבא אליעזר.

הסבא, שהוכיח כי בעזרת מאבק עיקש בסיוע מתנדבים מבני כל המשפחה, ניתן להתגבר על המכשולים הגדולים ביותר.

משה שלו

The past few years have led to a growing realisation that there is a need to develop a concentrated volunteer effort to assist the socially or economically deprived sections of the community. It was in 1972 that the government, acting on the recommendations of the Katz Committee, set up the Volunteer Centre whose function it was to coordinate voluntary action in a wide variety of fields. Volunteer Bureaus were opened in numerous towns and villages and it was through them that groups of volunteers were organized to extend help to needy families.

In addition to the volunteer movement devoted to helping the individual, the past few years have seen the development of a volunteer movement devoted to security needs. The Civil Guard was formed and today this movement numbers hundreds of thousands of volunteers; large numbers of trained people offered their services to the Army's workshops to assist in the repair of military vehicles and other equipment. It was at once encouraging and heartwarming to see the white-haired figures lovingly working on army vehicles, putting them into battle condition, working side-by-side with young soldiers who in most cases were unaware that the bent-over figure at their side was a veteran army officer, rich in battle experience and with a long record of volunteering stretching back over the years...

The Government of Israel recently decided to make its own special "contribution" to all the volunteers, and in addition to all the organizational and financial help extended to the various voluntary organizations, it decided to insure all volunteers against any injuries incurred while on duty. Of course, this was only a token gesture meant to show the State's appreciation of the volunteers' efforts. A further gesture was the award of the "Volunteer Medal" which is presented by the President at an annual ceremony to those volunteers who have distinguished themselves over a period of years.

This new stamp represents a further gesture of appreciation to the body of volunteers, illustrating as it does, in symbolic fashion, the story "Let's help pull up Grandfather Eliezer's Carrot"—the story in which the Grandfather shows that with the voluntary help of all the members of his family, he can overcome apparently insurmountable obstacles.

M. S.

All those who have made a close study of Jewish history are agreed that volunteering is one of our national traits. Beginning with Nachshon ben Aminadav who was the first to dive into the waters of the Red Sea at the time of the Exodus from Egypt from generation to generation the Jewish people practised mutual help through voluntary action in all spheres of life, whether by teaching the precepts of the Tora; assisting Jewish communities abroad, educating the youth or by making generous contributions to the founding and upkeep of the Jewish State.

In the Holy Land itself, the early pioneers who from time to time knew themselves what it was to be hungry for bread and at all times lacked smart clothes, were not backward in developing a strong personal and group volunteer movement. It was this spirit of volunteering which was the base on which Kupat Cholim and the General Federation of Jewish Labour (the Histadrut) were built. It was this spirit that led to the setting-up of hundreds of new settlements in which the veteran settlers gave unstintingly of their time to assist the new settlers in constructing their new homes.

The saying "All the children of Israel are responsible one for the other" and "All the children of Israel are brothers" were given full expression in the everyday life of the embryo state and the State of Israel itself. There was an ever-growing feeling that the common fate of the Jewish people compels every Jew to involve himself in the social and political life of the State. And so, over the years, various voluntary organizations were founded with the common aim of mutual help. Among the best-known are "NA'MAT"—the League of Jewish Women; WIZO; the National Organization of Orthodox Women; the various Immigrants' Associations; B'nai Brit and B'not Brith; Rotary; the Freemasons; the Lions; the various Youth Movements; YAEL which works with the country's hospitals. Then there is a whole range of organizations working in specific, but no less essential fields such as the Anti-Cancer League, AKIM, MICHA, Magen David Adom and the Council for the Prevention of Road Accidents.

הציירת THE ARTIST

לאה חלבין נולדה ב־1954 בריגה שברוסיה. בשנת 1967 עלתה ארצה יחד עם הוריה שאתם היא גרה בתל־אביב. בבית־הספר התיכוני־מקצועי למדה במגמה אמנותית ועם סיום לימודיה נת־קבלה לאקדמיה לאמנות "בצלאל" בירושלים. שם היא סיימה לימודיה בשנת 1976 ומאז היא משרתת בצה"ל במסגרת השירות הסדיר.

Lea Chlavin was born in 1954 in Riga, USSR. She immigrated to Israel with her family in 1967 and lives now in Tel Aviv, where she attended High School. After finishing her studies there she enrolled at the Bezalel Academy of Art in Jerusalem from which she graduated in 1976. Lea is now serving with the Israel Defence Forces.